

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Cl. An oratio, ieiunium & eleem, sint opera satisfactoria?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO CI.

*An opera laboriosa pœna temporalis
expianda rectè suscipi sponte, &
iniungi à Sacerdotibus
possint?*

LUTHERVS in *Afert. art. 5.* Et si Ecclesia suos puniat ad Claves soluendi, 2. Melanch. in *Locis de Satisf.* similiter. Ecclesia rectè imponit aliquas mortificationes agentibus pœnitentiam. Mortificatio autem debita est aut dolor in contritione, aut patientia sustinens afflictiones. Vt David obiurgatus primum ex parte vero dolore; deinde calamitates pertulit. Infra. Non sunt mortificationes sine mandato Dei acersita corporis lacerationes; sicut Sacrificiis Baal. *Ex.* Hæc pertinent ad regulam 2. Frustra soluitur mandatis hominum. Pugnant istis; Non occides. Item, Habeto honorem corporis. 3. Kemnitius par. 2. Exam. pag. 1079. & Sufceptas, & Iniunctas pœnas reuicis satisfactorias.

AVTOR. I. Rectè *Conc. Trid. Sess. 14. C. 9.* tres modos ponit Satisfactionum: Patientiam flagellorum Dei: Sufceptionem spontaneam pœnarum. Impositionem earum Sacerdotalem. De sponte susceptis Iob. vlt. *Inspienter locutus sum; idcirco me ipse reprehendo, & ago pœnitentiã in fauilla & cinere.* David, 2. *Reg. 12.* Sponte ieiunauit; humiliacuit, *Pl. 68.* panem sicut cinerem manducauit, *Psal. 101.* Achab, 3. *Reg. 12.* *Quia humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius.* Niniuitarum pœnitentia merè spontanea fuit; At salutaris eadem. Ita S. Patres.

II. Pœnalia opera rectè ab Sacerdotibus imponuntur: Iuxta *Matth. 16. 18.* *Quacunque allegaueritis.* &c. scilicet ad pœnam æternam cum retenta culpa; aut ad temporalem dimissa culpâ; *ligata erunt; aut soluta.* Par enim potestas Clauium est & in culpas, & pœnas. Ita S. Patres apud *Bell. 1. 4. c. 5.*

Ratio fauet. Peccata ante Baptismum, facta sunt in ignorantia, incredulitate, à

carentibus gratiã: at post cum patrata sunt sciēter, in fide, in gratia exclusa: ideo omnem cum culpa pœnam tollit Baptismus; non verò semper pœnitentiã iustè Minister huius ingratissimis pœnam imponat. 2. Coniuncta sunt Misericordia & iustitia Dei; ideo par est sic ab illa dimitti peccata, vt tamen & huic debitum pendatur. At licet Christi Passio fecerit satis; par est & nos ei compatiri vt sentia peccātes puniamur eodem, &c.

DICO AD LUTHERUM; dicit; non docet; nec doceri potest.

AD MELANCHTHONEM; Si ea loca probarent eius intentum; iam argueretur Iob, David Achab, &c. *Mandata hominum dicuntur vel contraria Dei mandatis, vel horū neglectoria;* Alioquin obedientia homini præstita est grata. Et placet Deo pœn interior, & exterior. Neque hæc homicidiaria, aut corpori inhonora-

QVÆSTIO CII.

*An Oratio, Ieiunium, Eleemosyna
sint opera Satisfactoria?*

MELANCHTHON in *Conf. Aug. &c.* & in *Synop. & in Locis*, negat ea esse iustifactoria quod tantum pro his abeantur, sicut ceremonias inutiles, ex humana traditione manantes. II. **KEMNITIUS** par. 2. Exam. ait esse ea diuinitus mandata; sed ad dies certos, modos, & pœnitentiã applicari superstitiose.

AVTOR. I. Ea non sunt solum Ceremonia; sed res & utilissimæ, & S. Scripturis commendatæ sunt, vt ad quæ cetera bona opera referantur ab Theologis: *Tum quia* satisfacere Deo debemus per nostra, quod fas & potest; itaq; de bonis Animi damus Orationem; de Corporis bonis Ieiunium; de fortuna bonis Eleemosynam: *Tum quia* ad tria vitia referuntur omnia, 1. *Ioann. 5.* ideo & remedia sunt tria; Ieiunium, Concupiscentiæ carnis

carnis; Oculorum, Eleemosyna; Superbia; Oratio: Quæ cum pœnola sint; rectè satisfactoria dicuntur, & sunt: teste Sacra script. 1. De Oratione: Pl. 49. *Inuoca me in die tribulationis; & eruam te*: Ecce mandatum, & promissum. 2. De Ieiunio exemplum constat Davidis. 2. Reg. 12. Præceptum verò & promissum, Ioh. 2. 3. De Eleemosyna, exemplū Tob c 1. præceptū & promissum Luc. 11. *Date Eleemosynam, & omnia munda sunt vobis*. Itaque Tob. 12. *Bona est oratio cum Ieiunio & Eleemosyna*: Quorū regulæ exponuntur, Matt. 6. 4. *De cinere & cilicio est Iong*; Et Davidis, 1. Par. 21. Matt. 11. *Vnde S. Hier. ad 3 Iong*: *Saccus & Ieiunium sunt arma penitentia*. 5. De percussione sui, 1. Cor 9. *Castigo corpus meum, & ꝑꝑā dē*, id est ad vsque liuorem contundo. Luc. 18. *Publicanus percutiebat pectus suum*.

II. Hæc opera et si quoad Modū, mādāta non sint, ideoque eatenus sint indēbita; non tamen sunt ingrata Deo; Sicut de Consiliis Evangelicis alibi docui. Num. 30. *vota de Ieiuniis sponte facta, errant grata Deo, & reddenda*. Sic & Baptistæ asperitas vitæ, Matt. 3. Luc. 3. Mar. 1. et si nusquā in scripturis imperata. Sic Annæ vitæ, quæ Luc. 2. *non recedebat à templo Ieiunij & obsecrationibus spontaneis &c.* Quibus hæretica vanitas euanida cedit oportet.

QVÆSTIO CHII.

An iustificatus verè Deo possit satisfacere pro reatu pœnæ temporalis?

LUTHERANI et si fateantur, quandoq; dimissa culpa pœnā remanere temporalem. Et pœnis sponte assumtis manum Dei præueniri & auerri: Deniq; Ieiunium, Oratione, & Eleemosynam, operaque laboriosa placere Deo: Satisfacere tamen pœnegant.

LUTHERVS in Assert. art. 5. *Vehementer odi, & sublatum vellem hoc vocabulū, Satisfactio, Quod non modo in Scripturis nō inuenitur, sed & periculosum habet sensum; quasi Deo quisquam possit pro ullo peccato satisfacere: cum gratus ille ignoscat omnia*. Melanch. in Apol. Cōf. Aug. *Hæc, tota res est commentitia, recens conficta, sine auctoritate Scripturæ, & veterum scriptorum, &c.* CALVINVS Instit. l. 3. c. 4. § 39. *Fingit Satisfactiones fuisse publicas excommunicatorum.*

KEMNITIVS p. 2. Exam. pag. 1087. *Ante Baptismum peccator recipitur in gratiam sine propriis satisfactionibus, propter satisfactionem Christi; post Baptismum lapsus non dimittuntur peccata absq; ulla propria ipsorum satisfactione, quam pro peccatis. Sæ. orthodoxi.*

SVADENT ISTIS. 1. LUTHERVS, Ezech. 31. *Impietas impij non nocebit ei, quacumq; die conuersus fuerit*. 2. Adulteræ solum dicitur, Ioh. 8. *Vade, & noli amplius peccare*. 3. *Dicant vel apicem Scripturæ pro peccato mortali debere satisfieri VII. annis; Vbi pro differentibus peccatis differens pœnas statuat Christus vel Apostoli? Hæc omnia sunt postea inuenta*. 4. MELANCHTHON. *olim satisfactiones fuerunt excommunicatorum publicæ pœnæ, quales. P. cenicis, Orestis, Pelei, &c. solum exempli causa*. 5. *Cogitentur, ait, alia maiores causa calamitatum, & iram Deæ; auscimus, & rursum veram consolationem nobis proponamus*. 6. *Delicamenta monachorum obcurant Legem, & Evangelium, & amplificat dignitatem Traditionum humanarum*. 7. CALVINVS Instit. l. 3. c. 4. §. 2. *Talibus mendacijs, Satisfactionum, oppono gratiam peccatorum remissionem; quæ nihil in Scripturis clarior*. 8. *Qui dicunt post Baptismum resurgentibus esse per Satisfactiones; ij Sanguinem Christi nihil prodidisse, nisi quatenus per Clauis dispensatur, volunt. At ipse est propitiatio nostra, &c. Plura talia apud Bell. c. 14. 15. 16. &c.*

AUTOR OPERA pœnalia verè sunt Satisfactoria Deo pro reatu pœnæ temporalis, ex Congruo; non ex Condigno. 1. Sic Scriptura in meo *Antichristo p. 3. q. 47*. 2. Sic Traditio & veteris Ecclesiæ, & S. Patres, apud Bell. l. 4. c. 9. *prolixè recitatos: cum obgannitiunculis Sectariorū.*

DICO AD I. Non nocet, sed conuerso; quoad mortem æternam; temporaliter tamē nocere potest; sicut iusto sua iustitia prodest ad tēporale præmiū. Quot enim, quantoq; post conuersionem hinc puniunt. Yy AD